ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 121r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

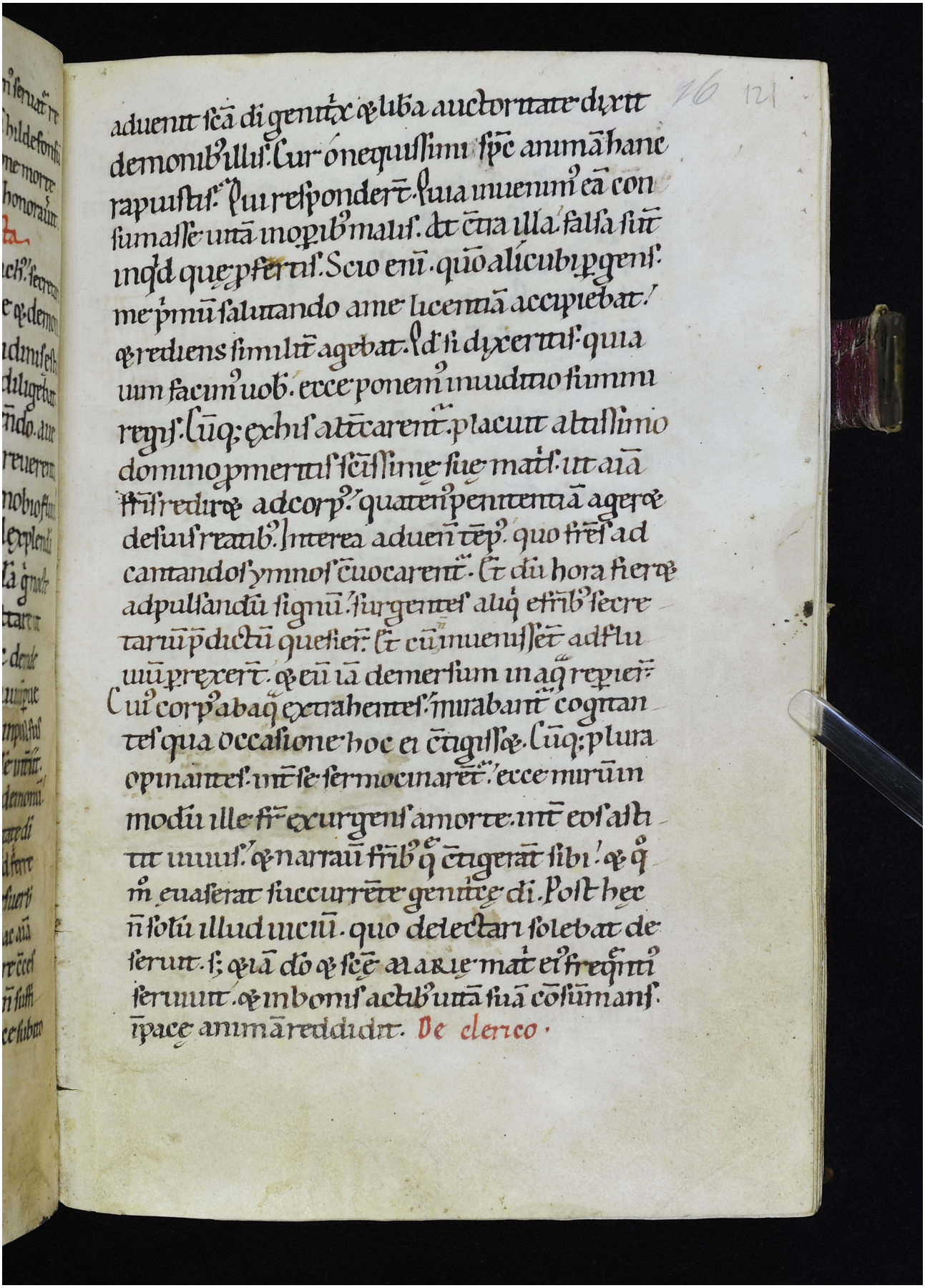

aduenit sca di genitrix & luba auctoritate dixit
demonib illis. Cur o nequissimi spe anma hanc
rapuistis. Qui respondert. Quia inuenim ea con
sumasse uita in opib malis. Et cta illa falsa sint
inqd quę pferis. Scio enim. quo alicubi pgens.
me pmu salutando ame licentia accipiebat.
& rediens simlit agebat. Qd si dixeritis. quia
uum facim uob. ecce ponem in uudmo summu
regis. Cumq; exhis altercarent. placuit altissimo
domino pmeritis sctissimę suę matis. ut aia
frris redire & ad corp. quatenus penitentia agere &
de suis reatib. Interea aduenit tep. quo fres ad
cantandos ymnos cuocarent. Et diu hora fiere
ad pulsandu signu. surgentes aliq ex frib secre
tarium pductu quesierit. Et cum inuenissent ad lu
uu prexerit. & eum ia demersum in aq repie-
Cui corp ab aq extrahentes. mirabantur cognan
tes qua occasione hoc ei ctigisse. Cumq; plura
opinantes. unt se sermocinarent. ecce mirum in
modu ille fr ex urgens a morte. unt eos alti
tt uuuis. & narrauit frib q ctigerat sibi. & q
m euaserat succurrere genitrice di. Post hec
n solu illud uciu. quo delectari solebat de
seruit. s; qia do & sce aa marie mat ei fr qm
seruuit. & in bonis actib uita sua cosumans.
in pace anima reddidit. De clerico.